

Størsta mannámúgva nakrantíð í Føroyum

Og teir 5500 føroyingar fáa ug pluss, ella trettan, fyri leiklutin sum góðir áskoðarar

Føroyingar roynast væl sum fítbóltsáskoðarar. Teir livdu væl við í dystinum og ongin ballada var. Ongin ivi er um at dysturin mikukvöldið gav fólki blóð á tonna og at nógva fara at koma til dystin móti Kypros um fjúrtan dagar.
Mynd: Kalmar

At mæta stundisliga hevur ikki verið styrkin hjá føroyingum. "Føroysk præsísheit" er tiltikin. Men á Svagaskarði mikukvöldið var hetta avlivað dyggiliga.

Vit møttu klokkan hálvum seks, hálvannan tíma áðrenn dysturin skuldi byrja og tá var longu fitt av fólki komið. So langt eygað sá, soust fólki ganga og tey gingu bert eina leið, niðanefir, niðan móti vøllinum, har fyrsti føroyski dysturin í heimsmeistarakappingini skuldi leikast.

Á veg niðan sást beinanvegin, at her ráddi ikki tilvildin, tú møtti ikki bert einum stívum lög-reglumanni, sum segði at her mátti tú ikki seta bilin, uttan at vísa á nakad alternativ. Nei, tú vart vístur hvar tú kundi seta bilin og hvussu tú skuldi ganga, ella varð víst á bussar, sum koyrdu niðan á Svagaskarð. Vaktarfólk soust allastaðni við gulgrønnum blusum og vakt stóð við risastavum á

bringu og rygginum. Her var einki at taka feil av, tú kendi teg tryggan í mannámúgvuni.

Onki sprutt

Og við inngongdina til stadionøkið stóð væl-mannað lið og tók ímóti. Fólki vórðu kannaði og ansað var eftir serliga at fólki ikki høvdu rúsdrekka við á stadionøkið. Men eisini at fólki ikki høvdu lutir, sum kundu tveitast út á vøllin.

Og áskoðararnir upp-fórdu seg ikki sum undan dystum í føroysku lands-kappingini, hóast hetta vóru somu áskoðararnir. Fólki vóru ikki drukkin, her sást ongin óleynaður. Og moralsku peikifing-rarnir, sum ikki siggja annað enn ovurdrukk og óleyna í samband við ítrótt, áttu at kent seg feig.

Misjavnar vónir

Undan dystinum var spenningurin stórur og tosað var aftur og fram millum áskoðararnar um úrslitið.

Eg hoyrði eina samrøðu millum tveir, sum als ikki høvdu somu meining um hvat føroyska landsliðið kundi megna.

Tað eini segði: "Hetta verður ein stór skomm, vit tapa 12-0, belgiararnir eru alt ov sterkir fyri okkum. Hin var optimist og roknaði við at føroyingar fóru at skjóta eitt mál. Han roknaði við at úrslitið fór at vera 4-1 til Belgii.

Tann fyrsti svaraði aftur: "12-0 hvørki meir ella minni." Tá gjørdist ovmykið hjá tí fyrsta og hann segði illsliga. "Hvat fanin er tú komin her á Svagaskarð til, tá tú hevur so lítið álit á okkara landsliðið."

Áskoðarar, sum ganga uppí leikin skulu til.

Fagnaðurin

Fagnaðurin var ógiligur tá bæði liðini komu á vøllin. Tey stíllaðu beinanvegin upp til myndamennirnar og at syngja tjóðsangin.

Og føroysku áskoðararnir stóðu kvírrir meðan

vit hoyrdu belgiska tjóð-sangin og tá Nes Sóknar Musikkfelag stemmaði í við "Tú alfagra land mitt" tóku áskoðararnir undir so dyggiliga at tey tjóðskap-arsinnaðu táraðu. Gloymt var alt um landsins kreppu, um grannastríð og aðra illstøðu, teir næstu tveir tímarnar vóru teir 5500 føroyingar ein eind.

Hornorkestrið hoyrdist ov illa og tí varð sungið eitt sindur ójavn t kring vøllin., so ójavn, at tá seinasta ørindi var hálv-sungið ljóðaði hetta sum ein risa kano.

Belgiskir journalistar

Í pressulosjuni har undirritaði sat vóru eisini fleiri útlendskir journa-listar og lagið var gott undan dystinum. Teir høvdu beinleiðis samband við redaktiónirnar í heimlandinum, teldurnar stóðu til telefonnetið.

Í lötum minti pressu-slan um Babylon, tá flamskt, franskt, enskt,

føroyskt og havnamál hoyrdist hvørt um annað.

Aftaná fyrsta hálvleik vóru belgisku blaðmenn-irnir ikki so mælskir. Ein eg tosaði við hevði ikki roknað við hesi móttøðu, men tá belgiarar høvdu skorað tvey mál afturat, gingu telefonlinjurnar heitar útum føroysku land-oddarnar.

Mexikanskar bylgjur

Áskoðararnir livdu ser-liga væl við í fyrsta hálv-leiki, har var rópt og sungið. Og tað sá stór-sligið út, tá áskoðararnir reistu seg upp í sokall-aðum mexikanskum bylgju.

Eisini í seinna hálv-leiki vóru áskoðararnir væl við. Fleiri av áskoðaranum vóru pyntaðir til dystin. Við føroyska merkinum máláðum á kjálkarnar, hógvum og turrikløðum. Fløggini vóru mong.

Altjóða fítbólts-sam-bandið FIFA setur strong krøv til áskoðaran í einum tilikum dysti. Og stadion-spekarin syrgdi fyri at

fáa krøvini varpaði út. Heitt var á fólki um at sita undir dystinum, og hetta gjørdi tey eisini, undantikið tá tey vóru við í eini mexikanskari bylgju. Heitt var á fólki um at halda seg uttanfyri gyrðingina til fítbóltsvøllin, hetta gjørdi tey eisini. Og heitt var á fólki um ikki at tveyta nakad inná vøllin, onki var tveitt.

At enda, so slepst ikki uttanum at nevna fyrireik-ararnar av okkara einsta altjóða góðkenda fítbólts-økið, B 68. Tað er ótrú-ligt sum toftamenn hava arbeitt effektivt, innan so stutta tíð at hava skipað fyri einum fítbóltsvølli á einum so høgum støði. Hattin av fyri teimum. Vit siggjast aftur móti Cypern.

Eftir Jústinus

Eidesgaard